

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร ที่ ๒๒/๒๕๓๖

เรื่อง การรับเหมาก่อสร้างอาคารให้กับผู้ว่าจังชีงเป็นผู้ประกอบการ
จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามมาตรา ๒๒
แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัชภรากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔

ด้วยกรมสรรพากรได้ขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรวินิจฉัยว่า การรับเหมา ก่อสร้างอาคารให้กับผู้ว่าจังชั่งเป็นผู้ประกอบการจัดทະเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ และอาคารดังกล่าวเป็นอาคารที่ผู้ว่าจังชั่งสร้างขึ้นเพื่อขาย ผู้รับเหมา ก่อสร้างซึ่งเป็นผู้ประกอบการจัดทະเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม จะมีสิทธิขอยกเว้นการเรียกเก็บภาษีขายจากผู้ว่าจังชั่งและขอเสียภาษีการค้าตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรดังกล่าวหรือไม่

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาและได้มีคำวินิจฉัยในการประชุมครั้งที่ ๒๕/๒๕๓๖ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๖ ว่า แม้ว่ามาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ จะได้กำหนดค่าว่า สัญญาฝ่ายผู้ว่าจ้างต้องมิใช่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่มิใช่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งต้องเสียภาษีตามมาตรา ๘๒/๑๖ แห่งประมวลรัษฎากร ก็ตาม แต่โดยที่ผู้ว่าจ้างได้ประกอบกิจการหล่ายประเภท พั้นกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และ กิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะซึ่งต้องจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะ และตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรก็มิได้มีข้อห้ามมิให้ผู้ประกอบการรายหนึ่งรายใดประกอบกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะแต่อย่างใด การที่ผู้ว่าจ้างได้ว่าจ้างให้สร้างอาคารซึ่นเพื่อขายการขายอาคารดังกล่าวของผู้ว่าจ้าง ผู้ว่าจ้างต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา ๕๑/๑ แห่งประมวลรัษฎากร และไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มแต่ ประการใด จึงถือได้ว่ากิจการในส่วนของการว่าจ้างให้สร้างอาคารเพื่อขาย ผู้ว่าจ้างเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะ ผู้รับเหมา ก่อสร้างซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงมีสิทธิขอยกเว้นการเรียก เก็บภาษีขายจากผู้ว่าจ้างและขอเสียภาษีการค้าตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ก่อนการแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ ตามมาตรา ๒๒ แห่ง พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรดังกล่าวได้

สั่ง ณ วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๗๖

บันทึก บุณยะปานะ

ปลัดกระทรวงการคลัง

ประชานคณกรรมการวินิจฉัยภัยอากร